

fra endeel Indvaanere i Søby, dateret den 2den Februar 1856; fra Bestyrelsen for den jydske Kjøbstadsforening til almeennyttige Foretagenders Fremme, vedtaget i en Generalforsamling af Kjøbstadsforeningens Afdeling i Randers den 4de Februar 1856; fra Kjøbstadsforeningens Afdeling i Aalborg af 3die Februar 1856, fra sammes Afdeling i Ebeltoft af 5te Februar 1856, og endelig fra Forstanderskabet for den jydske Kjøbstadsforenings Afdeling i Aarhus af 9de Februar 1856.

Disse Andragender skulle blive henlagte paa Thingets Bord, da Udvalgets Betænkning i den omhandlede Sag nu er afgivet.

Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det af Folkethinget vedtagne Forslag til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1856—57 nu findes trykt omdeelt paa de Herrers Bladser.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget det der vedtagne Forslag til Lov angaaende Kongerigets særlige Kassebeholdning, med Anmodning om dette Lovforslags Fremme i Landstinget. Det forelægges herved.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Den første Sag paa samme angaaer Forslag til et allerunderdanigst Andragende til H. S. Majestæt Kongen om, at et Forslag til Lov om Væstefagens Ordning maa forelægges den næste Rigsdag. Den af Udvalget i denne Sag afgivne Betænkning har trykt været omdeelt. Den Indstilling, der af Udvalget er gjort til en Beslutning af Thinget, vil først blive Gjenstand for Forhandling. Forkastes den, vil det være at afgjøre, hvorvidt Rogen optager det oprindelige Forslag, der maa antages at være frafaldet af den ærede Forslagsstiller, der har deeltaget i det Forslag til en Beslutning, der nu foreligger Thinget.

Udvalgets Betænkning findes i Anhang R. Sp. 421—426.)

Ordføreren Lehmann: Idet jeg reiser mig for med et Par Ord at gjøre Rede for Udvalgets Opsatning af den foreliggende Sag, kan det

naturligviis ikke være min Dypgave at gaae tilbage til Forhandlingerne af selve dette indholdsrige Spørgsmaals Realitet. Det er Forhandlingerne, som hos os have fyldt hele Landet i en lang Række af Aar — de ere endog langt ældre end vor nuværende Forfatning — og som have fremkaldt mange heftige Modsetninger og Rivninger; og det er netop Diemedet med det Forslag, der nu foreligger det holtærede Thing til Overveielse og Afgjorelse, ikke at forfriske disse, men at bane Veien for deres endelige Afslutning. Imidlertid troer jeg dog at turde antage, at det af disse Forhandlingerne er fremgaaet som et fra alle Sider anerkjendt Resultat, at det maatte være i høi Grad ønskeligt, dersom denne Sag, der allerede længe er blevet anerkjendt af vor Lovgivning fra et mere almindeligt nationaloekonomisk Standpunkt som høist ønskelig, nemlig Udbredelsen af Selveieendom, en Sag, der har faaet en ganske særdeles forhøiet Betydning ved vor Grundlov, — at det, siger jeg, ikke blot med Hensyn til Udviklingen af Landets Rigdom vilde være ønskeligt, men ogsaa med Hensyn til Uddannelsen af alle vore statsborgerlige Forhold et stort Fremskridt, dersom denne Sag kunde føres til en virkelig og alvorlig Afgjorelse. Jeg troer ogsaa, at det fra alle Sider er anerkjendt, at det ikke er uberettiget, naar man fra den ene Side har paastaet, at, efterat det gamle patriarkalske Forhold i denne som i saa mange andre Henseender har tabt en stor Deel af sin Realitet, kunne Bøndestændens væsentligste Interesser trænge til en stærkere Beskyttelse end de blot moralske Garantier, de tidligere have fundet i dette Forhold, og naar det paa den anden Side paastaaes, at, saalænge saa vigtige oekonomiske, tildeels egoistiske Spørgsmaal sætte saa mange Gemytter i Bevægelse, er det i høi Grad en Løstestang for Agitationer, der ikke ere helbringende for Forholdenes Udvikling i det Hele, og som navnlig have udelukket en vigtig Klasse af Statsborgere fra at indtage, ikke blot i Rigsdagen, men ogsaa navnlig i Sognecommunerne og Amtscommunerne den Stilling, som med Rette tilkommer den, og hvori den fremfor mange andre er kaldet til at gjøre en stor og vigtig Tjeneste, idet den staaer, ifølge sine egne Forhold, fuldkom-